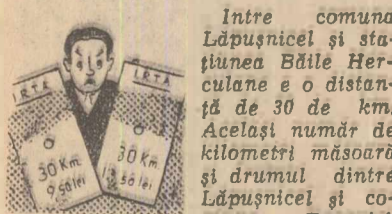

CITITORII ne sesizează

Intre comuna Lăpușnicel și stațiunea Băile Herculane e o distanță de 30 de km. Același număr de kilometri măsoară și drumul dintre Lăpușnicel și comuna Bozovici.

Costul unui bilet de autobuz nu-i însoțește pe cei care merg de la Lăpușnicel la Băile Herculane plătește numai 9,50 lei biletul; în schimb dacă ai treabă la Bozovici drumul te costă 13,50 lei.

De ce această diferență? Se întreabă cititorul B. VASILESCU. Asta ne poate explica doar I.R.T.A. Timișoara care a fixat pentru un număr egal de kilometri parcurși, prețuri deosebite. Așteptăm deci să dezlege această saradă.

Locatarii din complexele de blocuri nu ridică pe Bd. 1 Mai din Capitală au făcut măsurile luate în cartierul lor. Astfel, prin grija seției de gospodărie comunală a sfatului popular rațional Grivița Roșie, s-au asfaltat trotuarele din fața blocurilor și s-au amenajat frumoase scuaruri de flori. O nouă stație de tramvai — stația Mădărie — a luat ființă, scurtând astfel depășirea spre stația cea mai apropiată. De curând, în Piața 7 Noiembrie s-a stabilit „stația terminus” și pentru noua linie de autobuze nr. 34. Mai e un lucru care a rămas încă nerezolvat: scoaterea liniei ferate de pe Bd. 1 Mai, linie care trece doar la cîteva metri de blocuri. În afara zgometului produs ziua sau noaptea, există pericol de accidente (în blocuri sînt mulți copii), sau deblocări ale circulației (autobuze, tramvaie, mașini care se scurg prin Piața 7 Noiembrie). Considerăm că această linie ferată în apropierea centrului Capitalei nu mai cadrează cu dezvoltarea urbanistică a acestei părți a Bucureștiului, ne sesizează cititorul M. SĂN. DULESCU.

IN EDITURA MEDICALĂ
va apare în curînd

ALMANAHUL SĂNĂTĂȚII 1961

Citind ALMANAHUL SĂNĂTĂȚII, fiecare cititor poate să găsească răspunsuri la cele mai diferite probleme pe care le ridică neînțelegerea sănătății, respectarea condițiilor de igienă, creșterea și dezvoltarea copiilor, etc.

Procurăți-vă din timp ALMANAHUL SĂNĂTĂȚII 1961.

Un mijloc avantajos de valorificare a produselor agricole

(Urmare din pag. 1-a)

producției agricole. Totodată, răspund și de formarea fondului de stat de produse agricole. Acum, cînd se întocmesc planurile de producție în gospodăriile colective și în întreprinderile agricole, activității sfaturilor populare trebuie să desfășoare o susținută muncă politică în rîndul colectivităților și întreprinderilor pentru a-i convinge să contracteze cu statul cantități sporite de cereale, de carne, lapte etc. Sarcina la fel de importantă au în această direcție și unitățile cooperative de consum care — în calitate de mandatarii ai sfaturilor populare — încheie contracte pentru produse agricole. Acești factori trebuie să depună toate eforturile pentru buna desfășurare a acțiunii de contractare a produselor agricole.

Activității sfaturilor populare și ai cooperativei de consum trebuie să meargă în unități să-i ajute pe colectivități și pe întreprinderi să calculeze posibilitățile ce le au în ceea ce privește valorificările. Faptele arată că acolo unde s-a procedat astfel, anul acesta s-au obținut rezultate dintre cele mai bune. În gospodăria colectivă din Hărman, calculându-se posibilitățile de sporire a producției de grâu, s-a văzut că se creșterea condiții pentru suplimentarea contractărilor cu circa 5-6 vagoane față de anul precedent. Această atenție trebuie să se acorde și în-

În aceste zile raioanele de blănuri ale magazinelor cunosc o afuență mare de cumpărători. În cișeu: Aspect din raionul de blănuri al magazinului „Elegant” din Capitală.

Foto: AGERPRES

Șefa stației

(Urmare din pag. 1-a)

trebuie să te sperie greutățile. Vei fi ajutat. Și apoi dumneata ești o fată energică, pregătită — i-a spus la început Ch. Marinuc, controlorul de sector de la Direcția regională C.F.R.

Intr-adevăr, ingineria Iolanda Totescu n-a fost în zadar prevenită. Greutăți s-au ivit încă din primele zile. Mai era de pildă obiceiul la unii impiegiți de mișcare să-și socotească misiunea isprăvită îndată ce coborau paleta, în semn că trenul are liberă cale.

Apoi nu se prea știa întotdeauna câte vagoane sînt în stație, cînd se fac decupări și compuneri de marfă; o-rariul trenurilor mai era încă deficitar.

Și tînașa șefă de stație s-a apucat virtuos de lucru. Controla totul cu minuțiozitate. Trăgea la răspundere. A dat chiar și cîteva sancțiuni. Alături li avea însă totdeauna ca sfătuitoare pe mecanicul de pompă Petre Armanuc, secretar al organizației de partid.

Mai înfiți despre ingineria Totescu se spunea pe „la colțuri”, că e rea. Apoi sensul s-a schimbat în... severă.

Acum toată lumea s-a pus unanimitate de acord: — Trebuie să fie cu orice preț autoritară și intransigentă. Altfel scapă hăturile din mîna și nu-i de sagă... Bravo ei: strasică fată!

Nu-i ușor lucru să cîștigi o asemenea apreciere! E nevoie pentru asta să fii mereu în mijlocul oamenilor; să faci prezență de fiecare dată cînd se schimbă tura dimineața și seara; să rezolvi conflictele dintre călători și conducător

Noaptea, cînd pe peronul pustiu răsună lîmpele gîsului crăciunii care a-nunțat sosirea vînzului tren, în camera șefei de stație țîrîie strident caononic. E ora 1. Cîrînd după aceea, o umbră mică se furișează printre linii la cantonare: e ingineria Iolanda Totescu în controlul de noapte.

— Dacă acurii a adormit? Dacă se atacă vreun macaz fals? Dacă... — Și îngrijorarea îi ăuște pașii mărunt în fața ei, că e ceată, ploaie sau frig.

Iar dimineața în zori, o ia de la început... — Știi, tovarășe Armanuc, m-am gîndit că n-ar fi rău dacă l-am vizita pe omul nostru aici. Vedem și noi cum trăiesc, ce necazuri au. Contează foarte mult în mîna lor — a propus într-o bună zi tînașa șefă a stației de la Copșa Mică.

O pusesse pe gînduri o întîmplare: nevastă casierului Ch. Cernea (un om de altfel foarte conștiincios în serviciu) i-a povestit că sînt el, care a ieșit din tură într-una din dimineți, n-a mai venit acasă pînă seara.

— Văd că te gîndești la toate. Nu-ți scapă nimic. Foarte bine! Dar eu care știu pot fi tată, te sfătuiesc să te mai și odihnești. Promite-mi că după amiază ai să dormi măcar două ceasuri, — i-a spus secretarul de partid. Mi se pare că ți-ai și pus planul în aplicare: aud că ai fost la Crăciunel și ai vizitat familia armanucilor. Împreună o să avem mai mult spor!...

În fata asta mărunțică și slăbuțică clocește o vîntușă neamnată, și o e-negrită tîrîșoară de om care se dăruie cu tot sufletul muncii pe care și-a ales-o.

„Stația — Copșa Mică și-a îndeplinit planul operativ de transport pe anul 1960 încă din 25 noiembrie. Ei, tovarășe Totescu, așa fetiță cum pare, e un conducător de elită” — ne-a spus în tren, la întoarcere, controlorul de sector.

Calificativul nu mai are nevoie de nici un adaus.

VIORICA GIORBAGIU

Se aduce la cunoștință tuturor instituțiilor și întreprinderilor din țară că abonamentele la BULETINUL COMITETULUI DE STAT PENTRU CONSTRUCȚII, ARHITECTURĂ ȘI SISTEMATIZARE — C.S.C.A.S. — pe anul 1961 se fac de către Editura Tehnică, București, la adresa: Bld. Beldiman 2, cont virament 03900902 B.R.P.R. — Filiala Lenin.

Prețul unui abonament anual lei 120.

Scrisoare către redacție

Cronică teatrală sau cuvinte încrucișate?

În „Contemporanul” nr. 51, din 16 decembrie 1960, George Gană a publicat o cronică despre spectacolul „Oameni care tac” de la Teatrul Național „I. L. Caragiale”. Pînă aici totul este limpede. Ceea ce nu este limpede se află între titlu și semnătură, pe pagina a IV-a, drept sus, a revistei, și anume în... cronică.

Arînd la început că „oameni neutri din punct de vedere politic sau care se declară astfel” (sînt sau se declară?) și dacă se declară numai, ce sînt? și se alătură comunistilor, de la simpatie pînă la intrarea în același front”. George Gană constată apoi: „După manifestele pe care probabil că le citeau, după tot ce știau despre acțiunile de luptă ale comunistilor, aceștia li descoperă ca oameni. Aci se află valoarea și sensul profund al piesei”. Cu alte cuvinte, oamenii „neutri din punct de vedere politic sau care se declară astfel” se alătură lui luptei, nu idelilor partidului, ci comunistilor pentru că, dragă doamnă, au descoperit că sînt oameni. Să fim seriosi! Dacă „valoarea și sensul profund al piesei” „Oameni care tac” s-ar reduce la aceasta, ea n-ar avea nici valoare și nici sens, pentru că în afara luptei și idelilor partidului nu există comunisti. Dar, mergînd mai departe, alîm din aceeași cronică: „Aderența (a neutrilor n.n.) fiind determinată aproape exclusiv etic, aci stă și principala carență a lucrării”. Iar această principala carență constă, după cum

S-a încheiat zilele acestea faza finală a Festivalului biennial de teatru de amatori „I. L. Caragiale”. S-au decernat premiile și titlurile de laureați ai celui de-al II-lea festival, care a însemnat o nouă etapă în dezvoltarea mișcării noastre artistice de amatori, aducînd mărturie unei mai bune orientări în alegerea repertoriului și a unui mai înalt nivel artistic al echipelor caselor de cultură și cîminelor culturale. Faza de festival de acum doi ani, a crescut cu 4.000 numărul echipelor de teatru de amatori, iar piesele jucate au fost în cea mai mare parte piese de actualitate, care dezbat probleme ale vieții contemporane. Au intrat în finala festivalului și au devenit laureați și premiate echipe necunoscute aproape în anii anteriori, ca echipa cîminului cultural din Dolhasca, a cîminului cultural din Clîmpa, a colțului roșu a gospodăriei colective din Sagna și altele. Preocuparea cu care s-au pregătit și prezentat în festival artiștii amatori ai acestor echipe, înțelegerea profundă a mesajului pieselor interpretate, scrija pentru autenticitatea în interpretare și atenția dată costumelor și decorului, atenția față de tot ce a fost și devărsire spre spectacol, au fost calitățile de capetenie ale realizărilor prezentate de ei, calități apreciate și răsplătite de jurii și public.

Și totuși succesul de necontestat al festivalului care s-a încheiat, a lăsat în urmă o sumă de semne de întrebare care se referă mai ales la unele echipe de teatru de amatori ale cîminelor culturale, frunțase la festivalurile trecute și care anul acesta au lipsit din competiție sau din finala ei. Ce s-a întîmplat, de pildă, cu minunata echipa a cîminului cultural din Rășinari, care a prezentat acum cîteva ani acea de neuitat „Nuntă ciobănească”? Și unde a dispărut echipa cîminului cultural din Frunzaru?

Iată, doar cîteva întrebări pe care finala festivalului le-a ridicat în fața noastră și care au credem un singur și în fond destul de simplu răspuns: staturile populare din comunele respective, cîminele culturale, echipele lor de teatru, nu au folosit succesele calitative reputele la trecutele festivaluri pentru a merge mai departe, nu au folosit aceste succese ca trepte în ascensiunea lor artistică, în permanentizarea activității lor. Iată, de pildă, ce s-a întîmplat cu echipa cîminului cultural din Budîșteni-Topoloveni, Regiunea Argeș, una din laureatele festivalului din 1958. Multumită de succesul reunit de echipă, mulțumită de nivelul artistic atins de membrii ei, tovarășii de la sfatul popular și cei de la cîminul cultural au încetat să-și mai dea atenția și sprijinul cuvenit și echipa s-a descompus, prezentîndu-se la București în finala actualului festival cu un spectacol slab, stîngaci, nelucrat, cu artiștii amatori care nu ating nici pe departe nivelul vechii echipe.

Asadar, nu ajunge ca o echipă să se prezinte cu un spectacol bun la un festival și nu trebuie ca ea să considere că odată laureată și premiată se poate culca pe lauri premiului. Această automulțumire de care par să fi fost cuprinsse unele

valurile trecute și care anul acesta au lipsit din competiție sau din finala ei. Ce s-a întîmplat, de pildă, cu minunata echipa a cîminului cultural din Rășinari, care a prezentat acum cîteva ani acea de neuitat „Nuntă ciobănească”? Și unde a dispărut echipa cîminului cultural din Frunzaru?

Iată, doar cîteva întrebări pe care finala festivalului le-a ridicat în fața noastră și care au credem un singur și în fond destul de simplu răspuns: staturile populare din comunele respective, cîminele culturale, echipele lor de teatru, nu au folosit succesele calitative reputele la trecutele festivaluri pentru a merge mai departe, nu au folosit aceste succese ca trepte în ascensiunea lor artistică, în permanentizarea activității lor. Iată, de pildă, ce s-a întîmplat cu echipa cîminului cultural din Budîșteni-Topoloveni, Regiunea Argeș, una din laureatele festivalului din 1958. Multumită de succesul reunit de echipă, mulțumită de nivelul artistic atins de membrii ei, tovarășii de la sfatul popular și cei de la cîminul cultural au încetat să-și mai dea atenția și sprijinul cuvenit și echipa s-a descompus, prezentîndu-se la București în finala actualului festival cu un spectacol slab, stîngaci, nelucrat, cu artiștii amatori care nu ating nici pe departe nivelul vechii echipe.

Asadar, nu ajunge ca o echipă să se prezinte cu un spectacol bun la un festival și nu trebuie ca ea să considere că odată laureată și premiată se poate culca pe lauri premiului. Această automulțumire de care par să fi fost cuprinsse unele

valurile trecute și care anul acesta au lipsit din competiție sau din finala ei. Ce s-a întîmplat, de pildă, cu minunata echipa a cîminului cultural din Rășinari, care a prezentat acum cîteva ani acea de neuitat „Nuntă ciobănească”? Și unde a dispărut echipa cîminului cultural din Frunzaru?

Iată, doar cîteva întrebări pe care finala festivalului le-a ridicat în fața noastră și care au credem un singur și în fond destul de simplu răspuns: staturile populare din comunele respective, cîminele culturale, echipele lor de teatru, nu au folosit succesele calitative reputele la trecutele festivaluri pentru a merge mai departe, nu au folosit aceste succese ca trepte în ascensiunea lor artistică, în permanentizarea activității lor. Iată, de pildă, ce s-a întîmplat cu echipa cîminului cultural din Budîșteni-Topoloveni, Regiunea Argeș, una din laureatele festivalului din 1958. Multumită de succesul reunit de echipă, mulțumită de nivelul artistic atins de membrii ei, tovarășii de la sfatul popular și cei de la cîminul cultural au încetat să-și mai dea atenția și sprijinul cuvenit și echipa s-a descompus, prezentîndu-se la București în finala actualului festival cu un spectacol slab, stîngaci, nelucrat, cu artiștii amatori care nu ating nici pe departe nivelul vechii echipe.

Asadar, nu ajunge ca o echipă să se prezinte cu un spectacol bun la un festival și nu trebuie ca ea să considere că odată laureată și premiată se poate culca pe lauri premiului. Această automulțumire de care par să fi fost cuprinsse unele

valurile trecute și care anul acesta au lipsit din competiție sau din finala ei. Ce s-a întîmplat, de pildă, cu minunata echipa a cîminului cultural din Rășinari, care a prezentat acum cîteva ani acea de neuitat „Nuntă ciobănească”? Și unde a dispărut echipa cîminului cultural din Frunzaru?

Iată, doar cîteva întrebări pe care finala festivalului le-a ridicat în fața noastră și care au credem un singur și în fond destul de simplu răspuns: staturile populare din comunele respective, cîminele culturale, echipele lor de teatru, nu au folosit succesele calitative reputele la trecutele festivaluri pentru a merge mai departe, nu au folosit aceste succese ca trepte în ascensiunea lor artistică, în permanentizarea activității lor. Iată, de pildă, ce s-a întîmplat cu echipa cîminului cultural din Budîșteni-Topoloveni, Regiunea Argeș, una din laureatele festivalului din 1958. Multumită de succesul reunit de echipă, mulțumită de nivelul artistic atins de membrii ei, tovarășii de la sfatul popular și cei de la cîminul cultural au încetat să-și mai dea atenția și sprijinul cuvenit și echipa s-a descompus, prezentîndu-se la București în finala actualului festival cu un spectacol slab, stîngaci, nelucrat, cu artiștii amatori care nu ating nici pe departe nivelul vechii echipe.

Asadar, nu ajunge ca o echipă să se prezinte cu un spectacol bun la un festival și nu trebuie ca ea să considere că odată laureată și premiată se poate culca pe lauri premiului. Această automulțumire de care par să fi fost cuprinsse unele

valurile trecute și care anul acesta au lipsit din competiție sau din finala ei. Ce s-a întîmplat, de pildă, cu minunata echipa a cîminului cultural din Rășinari, care a prezentat acum cîteva ani acea de neuitat „Nuntă ciobănească”? Și unde a dispărut echipa cîminului cultural din Frunzaru?

Iată, doar cîteva întrebări pe care finala festivalului le-a ridicat în fața noastră și care au credem un singur și în fond destul de simplu răspuns: staturile populare din comunele respective, cîminele culturale, echipele lor de teatru, nu au folosit succesele calitative reputele la trecutele festivaluri pentru a merge mai departe, nu au folosit aceste succese ca trepte în ascensiunea lor artistică, în permanentizarea activității lor. Iată, de pildă, ce s-a întîmplat cu echipa cîminului cultural din Budîșteni-Topoloveni, Regiunea Argeș, una din laureatele festivalului din 1958. Multumită de succesul reunit de echipă, mulțumită de nivelul artistic atins de membrii ei, tovarășii de la sfatul popular și cei de la cîminul cultural au încetat să-și mai dea atenția și sprijinul cuvenit și echipa s-a descompus, prezentîndu-se la București în finala actualului festival cu un spectacol slab, stîngaci, nelucrat, cu artiștii amatori care nu ating nici pe departe nivelul vechii echipe.

Asadar, nu ajunge ca o echipă să se prezinte cu un spectacol bun la un festival și nu trebuie ca ea să considere că odată laureată și premiată se poate culca pe lauri premiului. Această automulțumire de care par să fi fost cuprinsse unele

valurile trecute și care anul acesta au lipsit din competiție sau din finala ei. Ce s-a întîmplat, de pildă, cu minunata echipa a cîminului cultural din Rășinari, care a prezentat acum cîteva ani acea de neuitat „Nuntă ciobănească”? Și unde a dispărut echipa cîminului cultural din Frunzaru?

Iată, doar cîteva întrebări pe care finala festivalului le-a ridicat în fața noastră și care au credem un singur și în fond destul de simplu răspuns: staturile populare din comunele respective, cîminele culturale, echipele lor de teatru, nu au folosit succesele calitative reputele la trecutele festivaluri pentru a merge mai departe, nu au folosit aceste succese ca trepte în ascensiunea lor artistică, în permanentizarea activității lor. Iată, de pildă, ce s-a întîmplat cu echipa cîminului cultural din Budîșteni-Topoloveni, Regiunea Argeș, una din laureatele festivalului din 1958. Multumită de succesul reunit de echipă, mulțumită de nivelul artistic atins de membrii ei, tovarășii de la sfatul popular și cei de la cîminul cultural au încetat să-și mai dea atenția și sprijinul cuvenit și echipa s-a descompus, prezentîndu-se la București în finala actualului festival cu un spectacol slab, stîngaci, nelucrat, cu artiștii amatori care nu ating nici pe departe nivelul vechii echipe.

Asadar, nu ajunge ca o echipă să se prezinte cu un spectacol bun la un festival și nu trebuie ca ea să considere că odată laureată și premiată se poate culca pe lauri premiului. Această automulțumire de care par să fi fost cuprinsse unele

valurile trecute și care anul acesta au lipsit din competiție sau din finala ei. Ce s-a întîmplat, de pildă, cu minunata echipa a cîminului cultural din Rășinari, care a prezentat acum cîteva ani acea de neuitat „Nuntă ciobănească”? Și unde a dispărut echipa cîminului cultural din Frunzaru?

Iată, doar cîteva întrebări pe care finala festivalului le-a ridicat în fața noastră și care au credem un singur și în fond destul de simplu răspuns: staturile populare din comunele respective, cîminele culturale, echipele lor de teatru, nu au folosit succesele calitative reputele la trecutele festivaluri pentru a merge mai departe, nu au folosit aceste succese ca trepte în ascensiunea lor artistică, în permanentizarea activității lor. Iată, de pildă, ce s-a întîmplat cu echipa cîminului cultural din Budîșteni-Topoloveni, Regiunea Argeș, una din laureatele festivalului din 1958. Multumită de succesul reunit de echipă, mulțumită de nivelul artistic atins de membrii ei, tovarășii de la sfatul popular și cei de la cîminul cultural au încetat să-și mai dea atenția și sprijinul cuvenit și echipa s-a descompus, prezentîndu-se la București în finala actualului festival cu un spectacol slab, stîngaci, nelucrat, cu artiștii amatori care nu ating nici pe departe nivelul vechii echipe.

Asadar, nu ajunge ca o echipă să se prezinte cu un spectacol bun la un festival și nu trebuie ca ea să considere că odată laureată și premiată se poate culca pe lauri premiului. Această automulțumire de care par să fi fost cuprinsse unele

valurile trecute și care anul acesta au lipsit din competiție sau din finala ei. Ce s-a întîmplat, de pildă, cu minunata echipa a cîminului cultural din Rășinari, care a prezentat acum cîteva ani acea de neuitat „Nuntă ciobănească”? Și unde a dispărut echipa cîminului cultural din Frunzaru?

Iată, doar cîteva întrebări pe care finala festivalului le-a ridicat în fața noastră și care au credem un singur și în fond destul de simplu răspuns: staturile populare din comunele respective, cîminele culturale, echipele lor de teatru, nu au folosit succesele calitative reputele la trecutele festivaluri pentru a merge mai departe, nu au folosit aceste succese ca trepte în ascensiunea lor artistică, în permanentizarea activității lor. Iată, de pildă, ce s-a întîmplat cu echipa cîminului cultural din Budîșteni-Topoloveni, Regiunea Argeș, una din laureatele festivalului din 1958. Multumită de succesul reunit de echipă, mulțumită de nivelul artistic atins de membrii ei, tovarășii de la sfatul popular și cei de la cîminul cultural au încetat să-și mai dea atenția și sprijinul cuvenit și echipa s-a descompus, prezentîndu-se la București în finala actualului festival cu un spectacol slab, stîngaci, nelucrat, cu artiștii amatori care nu ating nici pe departe nivelul vechii echipe.

Asadar, nu ajunge ca o echipă să se prezinte cu un spectacol bun la un festival și nu trebuie ca ea să considere că odată laureată și premiată se poate culca pe lauri premiului. Această automulțumire de care par să fi fost cuprinsse unele

valurile trecute și care anul acesta au lipsit din competiție sau din finala ei. Ce s-a întîmplat, de pildă, cu minunata echipa a cîminului cultural din Rășinari, care a prezentat acum cîteva ani acea de neuitat „Nuntă ciobănească”? Și unde a dispărut echipa cîminului cultural din Frunzaru?

Iată, doar cîteva întrebări pe care finala festivalului le-a ridicat în fața noastră și care au credem un singur și în fond destul de simplu răspuns: staturile populare din comunele respective, cîminele culturale, echipele lor de teatru, nu au folosit succesele calitative reputele la trecutele festivaluri pentru a merge mai departe, nu au folosit aceste succese ca trepte în ascensiunea lor artistică, în permanentizarea activității lor. Iată, de pildă, ce s-a întîmplat cu echipa cîminului cultural din Budîșteni-Topoloveni, Regiunea Argeș, una din laureatele festivalului din 1958. Multumită de succesul reunit de echipă, mulțumită de nivelul artistic atins de membrii ei, tovarășii de la sfatul popular și cei de la cîminul cultural au încetat să-și mai dea atenția și sprijinul cuvenit și echipa s-a descompus, prezentîndu-se la București în finala actualului festival cu un spectacol slab, stîngaci, nelucrat, cu artiștii amatori care nu ating nici pe departe nivelul vechii echipe.

Asadar, nu ajunge ca o echipă să se prezinte cu un spectacol bun la un festival și nu trebuie ca ea să considere că odată laureată și premiată se poate culca pe lauri premiului. Această automulțumire de care par să fi fost cuprinsse unele

valurile trecute și care anul acesta au lipsit din competiție sau din finala ei. Ce s-a întîmplat, de pildă, cu minunata echipa a cîminului cultural din Rășinari, care a prezentat acum cîteva ani acea de neuitat „Nuntă ciobănească”? Și unde a dispărut echipa cîminului cultural din Frunzaru?

Agenda culturală

Învățămintele unui festival

S-a încheiat zilele acestea faza finală a Festivalului biennial de teatru de amatori „I. L. Caragiale”. S-au decernat premiile și titlurile de laureați ai celui de-al II-lea festival, care a însemnat o nouă etapă în dezvoltarea mișcării noastre artistice de amatori, aducînd mărturie unei mai bune orientări în alegerea repertoriului și a unui mai înalt nivel artistic al echipelor caselor de cultură și cîminelor culturale. Faza de festival de acum doi ani, a crescut cu 4.000 numărul echipelor de teatru de amatori, iar piesele jucate au fost în cea mai mare parte piese de actualitate, care dezbat probleme ale vieții contemporane. Au intrat în finala festivalului și au devenit laureați și premiate echipe necunoscute aproape în anii anteriori, ca echipa cîminului cultural din Dolhasca, a cîminului cultural din Clîmpa, a colțului roșu a gospodăriei colective din Sagna și altele. Preocuparea cu care s-au pregătit și prezentat în festival artiștii amatori ai acestor echipe, înțelegerea profundă a mesajului pieselor interpretate, scrija pentru autenticitatea în interpretare și atenția dată costumelor și decorului, atenția față de tot ce a fost și devărsire spre spectacol, au fost calitățile de capetenie ale realizărilor prezentate de ei, calități apreciate și răsplătite de jurii și public.

Și totuși succesul de necontestat al festivalului care s-a încheiat, a lăsat în urmă o sumă de semne de întrebare care se referă mai ales la unele echipe de teatru de amatori ale cîminelor culturale, frunțase la festivalurile trecute și care anul acesta au lipsit din competiție sau din finala ei. Ce s-a întîmplat, de pildă, cu minunata echipa a cîminului cultural din Rășinari, care a prezentat acum cîteva ani acea de neuitat „Nuntă ciobănească”? Și unde a dispărut echipa cîminului cultural din Frunzaru?

Iată, doar cîteva întrebări pe care finala festivalului le-a ridicat în fața noastră și care au credem un singur și în fond destul de simplu răspuns: staturile populare din comunele respective, cîminele culturale, echipele lor de teatru, nu au folosit succesele calitative reputele la trecutele festivaluri pentru a merge mai departe, nu au folosit aceste succese ca trepte în ascensiunea lor artistică, în permanentizarea activității lor. Iată, de pildă, ce s-a întîmplat cu echipa cîminului cultural din Budîșteni-Topoloveni, Regiunea Argeș, una din laureatele festivalului din 1958. Multumită de succesul reunit de echipă, mulțumită de nivelul artistic atins de membrii ei, tovarășii de la sfatul popular și cei de la cîminul cultural au încetat să-și mai dea atenția și sprijinul cuvenit și echipa s-a descompus, prezentîndu-se la București în finala actualului festival cu un spectacol slab, stîngaci, nelucrat, cu artiștii amatori care nu ating nici pe departe nivelul vechii echipe.

Asadar, nu ajunge ca o echipă să se prezinte cu un spectacol bun la un festival și nu trebuie ca ea să considere că odată laureată și premiată se poate culca pe lauri premiului. Această automulțumire de care par să fi fost cuprinsse unele

valurile trecute și care anul acesta au lipsit din competiție sau din finala ei. Ce s-a întîmplat, de pildă, cu minunata echipa a cîminului cultural din Rășinari, care a prezentat acum cîteva ani acea de neuitat „Nuntă ciobănească”? Și unde a dispărut echipa cîminului cultural din Frunzaru?

Iată, doar cîteva întrebări pe care finala festivalului le-a ridicat în fața noastră și care au credem un singur și în fond destul de simplu răspuns: staturile populare din comunele respective, cîminele culturale, echipele lor de teatru, nu au folosit succesele calitative reputele la trecutele festivaluri pentru a merge mai departe, nu au folosit aceste succese ca trepte în ascensiunea lor artistică, în permanentizarea activității lor. Iată, de pildă, ce s-a întîmplat cu echipa cîminului cultural din Budîșteni-Topoloveni, Regiunea Argeș, una din laureatele festivalului din 1958. Multumită de succesul reunit de echipă, mulțumită de nivelul artistic atins de membrii ei, tovarășii de la sfatul popular și cei de la cîminul cultural au încetat să-și mai dea atenția și sprijinul cuvenit și echipa s-a descompus, prezentîndu-se la București în finala actualului festival cu un spectacol slab, stîngaci, nelucrat, cu artiștii amatori care nu ating nici pe departe nivelul vechii echipe.

Asadar, nu ajunge ca o echipă să se prezinte cu un spectacol bun la un festival și nu trebuie ca ea să considere că odată laureată și premiată se poate culca pe lauri premiului. Această automulțumire de care par să fi fost cuprinsse unele

valurile trecute și care anul acesta au lipsit din competiție sau din finala ei. Ce s-a întîmplat, de pildă, cu minunata echipa a cîminului cultural din Rășinari, care a prezentat acum cîteva ani acea de neuitat „Nuntă ciobănească”? Și unde a dispărut echipa cîminului cultural din Frunzaru?

Iată, doar cîteva întrebări pe care finala festivalului le-a ridicat în fața noastră și care au credem un singur și în fond destul de simplu răspuns: staturile populare din comunele respective, cîminele culturale, echipele lor de teatru, nu au folosit succesele calitative reputele la trecutele festivaluri pentru a merge mai departe, nu au folosit aceste succese ca trepte în ascensiunea lor artistică, în permanentizarea activității lor. Iată, de pildă, ce s-a întîmplat cu echipa cîminului cultural din Budîșteni-Topoloveni, Regiunea Argeș, una din laureatele festivalului din 1958. Multumită de succesul reunit de echipă, mulțumită de nivelul artistic atins de membrii ei, tovarășii de la sfatul popular și cei de la cîminul cultural au încetat să-și mai dea atenția și sprijinul cuvenit și echipa s-a descompus, prezentîndu-se la București în finala actualului festival cu un spectacol slab, stîngaci, nelucrat, cu artiștii amatori care nu ating nici pe departe nivelul vechii echipe.

Asadar, nu ajunge ca o echipă să se prezinte cu un spectacol bun la un festival și nu trebuie ca ea să considere că odată laureată și premiată se poate culca pe lauri premiului. Această automulțumire de care par să fi fost cuprinsse unele

valurile trecute și care anul acesta au lipsit din competiție

Importante succese economice ale țărilor socialiste

În perioada 1959-1960, producția globală a industriei sovietice a crescut cu circa 23 la sută

MOSCOVA 26 (Agerpres). — TASS transmite: La 24 decembrie a avut loc, sub președinția lui N. S. Hrușciov, o ședință la Consiliul de Miniștri al U.R.S.S., la care a fost examinat modul în care au fost îndeplinite în primul doi ani sarcinile planului septenal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S.

La ședință s-a constatat că, ÎN PERIOADA 1959-1960 PRODUCȚIA GLOBALĂ A INDUSTRIEI A CREȘTUT CU CIRCA 23 LA SUTĂ, ÎN LOC DE 17 LA SUTĂ, CUM PREVEDEAU CIFRELE DE CONTROL. S-au realizat produse industriale peste plan în valoare de circa 120 miliarde de ruble.

Cu cel mai mare succes se îndeplinește sarcinile în domeniul dezvoltării siderurgiei, industriei petrolului, industriei constructoare de mașini, industriei materialelor de construcție. Sarcinile de plan în domeniul producției unui mare număr de mărfuri de consum popular au fost depășite.

În primul doi ani al septenaliului au fost date în exploatare peste 2.000 de întreprinderi industriale mari, înzestrate cu tehnica cea mai modernă.

În conformitate cu propunerile și observațiile făcute la ședință de Nikita Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., de membrii guvernului și de alți participanți la ședință, S-A CONSIDERAT NECESAR CA NOILE RESURSE OBTINUTE ÎN URMA DEPĂȘIRII PLANULUI PE PRIMII

DOI ANI AI SEPTENALULUI SĂ FIE DIRIJATE SPRE ACCELERAREA DEZVOLTĂRII INDUSTRIEI ȘI AGRICULTURII ȘI SATISFAȚAREA CERINTELOR CREȘCÂNDE ALE POPULATIEI.

S-a considerat de asemenea necesar să se introducă unele modificări în planul septenal în direcția sporirii sarcinilor în ceea ce privește dezvoltarea unor ramuri ale economiei naționale.

Prima turbină de 100 megawați din R. D. Germană

BERLIN 25 (Agerpres). — Aproape zilnic, din diferite regiuni ale R. D. Germane sosesc știri despre succesele cu care încheie oamenii muncii anul 1960 — cel de-al doilea an al septenaliului. Printre o mare victorie sărbătorește sfârșitul anului colectivul unei dintre cele mai mari întreprinderi electrotehnice din țară — uzina „Bergmann-Borsia”, din Berlin. La 21 decembrie la această uzină a fost terminată și pusă în funcțiune de încercare o turbină cu o capacitate de 100 megawați.

În aceeași ședință, Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. a examinat problema perfecționării continue a sistemului de planificare a economiei naționale a U.R.S.S.

În comunicatul oficial se spune: „În scopul asigurării continuității planificării, al descoperirii și folosirii de noi rezerve ale economiei naționale, s-a considerat necesar să se elaboreze, cu prilejul întocmirii planurilor curente, și principii indicative al dezvoltării economiei naționale pe anul care urmează după sfârșitul perioadei de cinci ani, în așa fel încât să existe permanent în vigoare un plan pe cinci ani”.

Aceasta este prima turbină de o asemenea capacitate construită în R. D. Germană.

R. P. UNGARA

26 milioane tone de cărbune

BUDAPEȘTA 26 (Agerpres). — Industria carboniferă ungară a îndeplinit planul pe 1960. După cum anunță agenția M.T.I., minierii unguri au extras în cursul anului 1960, 26 milioane de tone de cărbune. Fiecare miner a extras în medie 1028 kg. de cărbune pe zi față de 991 kg. anul trecut. Aceasta arată că trei pătrimi din creșterea producției de cărbune au fost obținute prin creșterea productivității muncii.

„The American Machinist” recunoaște...

NEW YORK 26 (Agerpres). — Publicația americană „The American Machinist” arată că în 1959 producția de mașini-unelte a țărilor socialiste a reprezentat cu 11,8 la sută mai mult decât în 1956 din producția mondială de mașini-unelte. Astfel, în vreme ce în 1959 Uniunea Sovietică a produs potrivit datelor acestei reviste 160.000 mașini-unelte, iar R. P. Chineză — 75.000, Statele Unite au produs doar 63.000 mașini-unelte.

Bonn-ul și psihologia...

BONN 25 (Agerpres). — Paralel cu sporirea cheltuielilor pentru înarmare, în Germania occidentală cresc permanent și cheltuielile pentru pregătirea psihologică a războiului. Referindu-se la informații primite din „Circular Bundeswehrului” buletinul de presă Parlamentarisch-Politisch Presse-dienst arată că în cadrul bugetului cheltuielile pentru așa-numita „înarmare psihologică” și „ducerea luptei psihologice” totalizează 5.000.000 mărci. După cum reiese din informațiile apărute în buletinul de presă, aceste fonduri sunt destinate în primul rând propagandei anticomuniste.

Continuă lupta dîră a muncitorilor belgieni

• Greva a paralizat aproape a treia parte a țării • Ciocniri între greviști și poliție • Solidaritatea docherilor francezi

BRUXELLES 26 (Agerpres). — Acțiunile greviste ale muncitorilor belgieni paralizază de o săptămână aproape întreaga viață economică a Belgiei. Mișcarea grevistă a căpătat o deosebită amploare în ultimele zile mai ales în centrul și nordul țării. După cum se știe, pînă acum, acțiunile greviste au avut loc mai ales în sudul țării.

Se prevede o nouă intensificare a grevei, relatează agenția France Presse, ca urmare a hotărârii sindicatului socialist din Bruxelles și a centralei socialiste din Bruges de a-și extinde acțiunile.

La Bruxelles, în centrul orașului, circulația continuă să fie extrem de redusă. Datorită grevei de la societățile de electricitate, în Bruxelles casele sînt luminate cu luminări, iar la cinematografe s-au instalat grupuri electrogene. Personalul abatoarelor din Anderlecht, singurul centru de aprovizionare a regiunii Bruxelles, și-a încetat activitatea. Pe linii ferate importante ca Char-

Actualitatea INTERNATIONALĂ

LA 10 IANUARIE 1961

Plenara ordinară a C.C. al P.C.U.S.

MOSCOVA 25 (Agerpres). — TASS transmite: Comitetul Central al P.C.U.S. a hotărât să convoace plenara ordinară a C. C. al P.C.U.S. la 10 ianuarie 1961.

Manifestări în U.R.S.S. închinute celei de-a 13-a aniversări a R. P. Romine

MOSCOVA 26 (Agerpres). — TASS transmite: În Uniunea Sovietică au loc numeroase manifestări închinute celei de-a 13-a aniversări a Republicii Populare Romine. La 24 decembrie, la școala Centrală a Comsomolului a fost organizată o festivitate la care au participat cursanții din 19 țări. În cuvîntul introductiv, Anatoli Arhipov, secretarul organizației de partid din școală, a relevat frumoasa tradiție a acestui colectiv multinațional care an de an sărbătorește alături de poporul român ziua proclamării R. P. Romine. Gh. Colț, secretar al Ambasadei R. P. Romine la Moscova, a ținut o conferință prezentînd principalele realizări ale poporului român pe calea construirii socialismului.

La Școala superioară de artă a avut loc o altă festivitate organizată de comitetul de Comsomol al raionului Lenin din Moscova. În cadrul festivității, aspirantul Gh. Nistorov a vorbit despre însemnătatea zilei de 30 decembrie în viața poporului român. În cadrul manifestărilor consacrate celei de-a 13-a aniversări a R. P. Romine a avut loc, de asemenea, o adunare festivă a tineretului de la fabrica „Kozitki” din Leningrad și a studenților romini care studiază în acest oraș.

CONGO Guvernul de la Stanleyville și-a extins autoritatea asupra provinciei Kivu

LEOPOLDVILLE 26 (Agerpres). — După cum anunță agențiile de presă occidentale, o unitate militară a guvernului legal congolez a sosit la 26 decembrie la Bukavu capitala provinciei congoleze Kivu, și a arătat pe Mirah, președintele „guvernului” provincial subordonat lui Mobutu, pe comandantul trupelor lui Mobutu din această localitate și alte elemente corupte, făcînd astfel posibilă extinderea autorității guvernului de la Stanleyville asupra provinciei Kivu. Acțiunea unității militare credincioase guvernului legal a fost efectuată cu sprijinul soldaților din garnizoana locală. De cîteva zile, la Bukavu au loc tulburări, o mare parte din soldații garnizoanei răsculcîndu-se împotriva elementelor trădătoare.

Agencia Associated Press subliniază că trecerea provinciei Kivu sub controlul guvernului de la Stanleyville agravează situația lui Mobutu și a bandelor sale. Această agenție arată că situația lui Mobutu este complicată și mai mult de fapt, că la ultimele zile au apărut divergențe între diferiții lideri politici din jurul lui Mobutu și Kasavubu în problema formării unui nou „guvern” care să înlocuiască actualul „Consiliu al comisarilor generali”.

LEOPOLDVILLE 25 (Agerpres). — Potrivit relatărilor agenției TANIUG „dictatorului” uzurpator din Congo, Mobutu, a declarat în mod deschis că intenționează să atace Provincia de Est unde puterea se află în minile guvernului congolez legal.

Correspondentul ziarului „BORBA” scrie că Mobutu, în slujba cărui se

• O UNITATE MILITARĂ A GUVERNULUI LEGAL CONGOLEZ A ARESTAT LA BUKAVU ELEMENTELE CORUPTE CREDINCIOASE LUI MOBUTU • DIVERGENȚE ÎNTRE LIDERII TRĂDĂTORI DIN JURUL LUI KASAVUBU ȘI MOBUTU

află consilierii străini, folosește diferite mijloace pentru „legalizarea” trimerilor bandelor sale în Provincia Ecuatorială. Astfel, de pildă, unele

subunități sosit la Coquilhatville, pentru a participa la parada în cinstea lui Kasavubu, nu s-au întors la Leopoldville.

Correspondentul subliniază că Mobutu face toate cele posibile pentru a obține ridicarea blocadei împotriva Provinciei de Est sau pentru a ajuta la transportarea de alimente, medicamente și combustibil în această regiune. Pe de altă parte, misiunea O.N.U. la Leopoldville a trimis reprezentanților săi din centrul administrativ al Provinciei de Est, Stanleyville dispoziția categorică de a acorda tot ajutorul „colonștilor albi”.

Guvernul sovietic va acorda și pe viitor ajutor și sprijin poporului congolez

Răspunsul lui N. S. Hrușciov la telegrama lui A. Gizenga

MOSCOVA 25 (Agerpres). — TASS transmite: N. S. Hrușciov i-a asigurat pe A. Gizenga, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Congo, că „guvernul sovietic a acordat și va acorda și pe viitor împreună cu alte state prietene ale Republicii Congo tot ajutorul și sprijinul posibil poporului congolez și guvernului său legal în lupta justă împotriva colonialismului”.

Șeful guvernului sovietic a făcut această declarație ca răspuns la telegrama transmisă din Stanleyville de A. Gizenga în care se arată primăria care planează asupra Provinciei răsăritene a Republicii Congo din cauza bandelor lui Mobutu. A. Gizenga arată de asemenea în tele-

grama sa că guvernul central al Congoului a trecut în Provincia răsăriteană și a proclamat orașul Stanleyville capitală provizorie a Republicii Congo.

În continuare N. S. Hrușciov scrie „Împărtășim întrutotul îngrîșorarea guvernului dv. față de situația creată din cauza terorii colonialiștilor și a mercenarilor lor care l-au arestat pe primul ministru Lumumba și mulți membri ai guvernului și deputați ai parlamentului”.

N. S. Hrușciov subliniază că agresiunea puterilor imperialiste împotriva Republicii Congo „provocă mînia și indignarea tuturor oamenilor sovietici”.

Evenimentele din Laos

• Guvernul legal va continua să ducă lupta împotriva cotorpitorilor • Succese militare ale patrioților laoțieni • Comandamentul rebelilor ordonă mitralierea populației civile

HANOI 26 (Agerpres). — Referindu-se la postul de radio „Vocea Patet-Lao”, Agenția Vietnameză de Informații anunță că la 20 decembrie la nord de Vientiane DETASAMENTE LOCALE ȘI TRUPE GUVERNAMENTALE AU OPRIT OFENSIVA A ZECE BATALIOANE A PARTININD CLICHI REBELE BOUN-OU-M-FUMI NOSAVAN.

Trupele rebelilor în vîndurile cărora se află militarii ai S.U.A., Tailandei și ai Vietnamului de sud, sub conducerea ofițerilor acestor state intervenționiști, au întreprins atacuri în regiunea soselei nr. 13 care duce spre nord de Vientiane.

Trupele rebelilor au cerut întărituri — avioane și artilerie. Comandamentul rebelilor a ordonat trupelor sale să mitralieze și să bombardeze populația din regiunea acestei sosele. O parte din artileriști au refuzat însă să tragă asupra locuitorilor pașnici.

În cursul acestei lupte zeci de soldați ai rebelilor au trecut cu arma în mînă de partea trupelor guvernamentale.

HANOI 26 (Agerpres). — La 25 decembrie, Quinim Folsena, ministrul Informațiilor și Funcțiunilor

Publice din guvernul legal al Laosului a făcut o declarație cu privire la situația din Laos.

Subliniind gravitatea situației creată în Laos ca urmare a amestecului cercurilor guvernante americane și tailandeze în treburile acestor țări, Quinim Folsena a declarat că guvernul în fruntea căruia se află în absența lui Suvanna Fumma va continua să conducă poporul laoțian și să lupte împotriva cotorpitorilor străini. Quinim Folsena a citat numeroase fapte de încălcare a suveranității Laosului de către imperialiștii americani și aliații lor din blocul agresiv SEATO și a declarat că guvernul Laosului va continua să ducă o politică de pace și neutralitate și, în pofida ajutorului acordat rebelilor lui Fumi Nosavan de către imperialiștii americani, poporul laoțian va reperta victoria definitivă în lupta pentru dreptate și independență națională.

În numele poporului și guvernului Laosului, Quinim Folsena a adus mulțumiri profunde guvernelor și popoarelor Indiei, Cambodiei, Birmaniei, Uniunii Sovietice și altor țări iubitoare de libertate pentru sprijinul acordat luptei poporului laoțian.

Formarea unei uniuni compuse din Ghana, Guineea și Mali

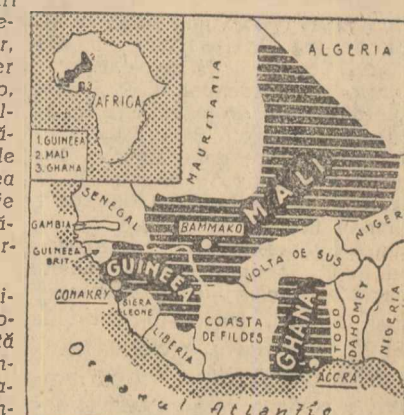
CONAKRY 25 (Agerpres). — La Conakry, unde timp de două zile a avut loc o conferință la care au participat Seku Ture, președintele Republicii Guineea, Modibo Kelta, președintele Republicii Mali, și Kwame Nkrumah, președintele Ghaniei, s-a dat publicității comunicatul comun al șefilor celor trei state africane în care se anunță crearea unei uniuni a acestor trei țări din Africa occidentală.

Potrivit corespondentului din Conakry al agenției REUTER, în comunicat se spune că Ghana, Guineea și Mali au hotărât de asemenea „să contribuie la promovarea unei politici economice și valutare comune”.

În comunicatul comun se relevă că președinții au ajuns la o înțelegere asupra unei reprezentări diplomatice comune și au hotărât să organizeze cu regularitate întîlniri din trei în trei luni.

Noua uniune cuprinde o populație de 10.500.000 locuitori și un teritoriu de aproximativ 1.680.000 km.p. Amintim că țările componente ale uniunii și-au dobîndit recent independența: Ghana (fosta colonie engleză Coasta de Aur) în anul 1957, Guineea în anul 1958 și Mali (fosta colonie franceză Sudan) în anul 1960. Ghana este una din cele mai mari țări producătoare de cacao din lume, dînd aproximativ o treime din producția mondială. În subsolurile ghaneeze se găsesc zăcămintele aurifere, diamantifere, minieruri de mangan. Guineea este de asemenea bogată în bauxită, fier, cacao, diamante, ulei de palmier etc. Și Mali este bogată în cacao, arahide, orez, banane, ulei de palmier etc. Datorită exploatarii prădănice la care au fost supuse de către colonialiști, Ghana, Guineea și Mali au moștenit o economie extrem de înăpoiată, pentru a cărei dezvoltare depun acum eforturi considerabile.

În politica lor externă republicile Ghana, Guineea și Mali promovează o politică de coexistență pașnică, se pronunță cu tărie pentru lichidarea rînduiriilor coloniale pe teritoriul Africii și în întreaga lume. În problema congo-

ORA N Demonstrațiile algerienilor continuă

PARIS 26 (Agerpres). — În ultimele două zile în regiunile ocupate de trupele franceze s-au intensificat acțiunile de masă ale populației algeriene în sprijinul guvernului provizoriu al Republicii Algeriei, împotriva dominației colonialiștilor. La Oran, al doilea oraș ca mărime din Algeria, a avut loc la 25 decembrie o demonstrație sub lozincile: „Trăiască Ferhat Abbas!”, „Algeria algerienilor!”. Seara tîrziu s-au produs ciocniri între algerieni și poliție, care a deschis focul.

După cum anunță agenția FRANCE PRESSE, încercările unor membri ai „gărzilor republicane de securitate” de a opera o razie la o periferie a Oranului și de-a aresta simpatizanți ai Frontului de eliberare națională s-au lovit de o ripostă energică din partea populației locale.

„Abia începuseră gărzile republicane să încercase la adăpostul întunericului, cîteva cariere, transmite

agenția, cînd algerienii au dat alarma. Întreaga populație a ieșit în străzi pentru a împiedica această operație. La ora 2 noaptea au sosit noi întăriri pentru „gărzile republicane de securitate”, dar demonstrațiile nu au încetat...”

În zorii zilei de 26 decembrie pe tot cuprinsul acestui cartier al Oranului au fost arborate drapelul național al Republicii Algeriei. Demonstrațiile algerienilor au fost redate. Magazinelor au rămas închise.

Autoritățile militare concentrează trupe și jandarmia. Pe străzile Oranului circulă autocamioane blindate, au fost postate patrulare întărite.

În fotografia alăturată, un aspect de la o manifestație a populației algeriene. Această scenă poate fi văzută în aceste zile, în mai toate orașele algeriene, în ciuda reprimărilor colonialiștilor.